

DOKUMENTI I PROJEKTI

Slučaj Zvornik

Tužilaštvo za ratne zločine nezadovoljno je presudom Sudećeg veća Odeljenja za ratne zločine Višeg suda u Beogradu Branku Grujiću (6 godina zatvora) i Branku Popoviću (15 godina zatvora), zbog krivičnog dela ratni zločin protiv civilnog stanovništva, odnosno za ubistvo preko 700 civila i prinudno raseljavanje preko 1600 civila, na teritoriji zvorničke opštine 1992. godine.

Tužilaštvo će uložiti žalbu na presudu jer smatra da je visina izrečenih kazni, naročito Branku Grujiću, neadekvatna odgovornosti optuženih, u odnosu na broj žrtava, masovnost i brutalnost zločina.

Grujića i Popovića optužnica tereti za zarobljavanje, nečovečno postupanje i smrt oko 700 lica i smišljeno i sinhronizovano preduzimanje akcija i radnji iz svojih ovlašćenja, u cilju prinudnog razdvajanja i nezakonitog uzimanja za taoce 1642 muslimanskih civila koji su potom masovno lišavani života, kao i prinudno raseljavanje muslimanskog stanovništva.

Do sada je u Srbiji, uključujući i ovu prvostepenu presudu, za ratne zločine u Zvorniku osuđeno ukupno šest lica na 45 godina zatvora, dok ih je optuženo još osam.

SLUŽBENA BELEŠKA

Primena komandne odgovornosti

„Napominjem da visina izrečenih kazni svakom od optuženih, po mom mišljenju nije adekvatna kriminalnoj količini izvršenog krivičnog dela za koje su oglašeni krivima radi čega ima dovoljno osnova za izjavljivanje žalbe“

Milan Petrović
Zamenik tužioca za ratne zločine

Dana 22.11.2010.godine sudeće Veće Višeg suda – Odeljenja za ratne zločine u Beogradu objavilo je presudu u slučaju „Zvornik 1 i 2“, tako što je optužene Grujić Branka i Popović Branka oglasilo krivima za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SRJ u vezi sa čl.22. i 24. KZ SRJ i za isto im izreklo kazne zatvora i to: optuženom Grujiću u trajanju od 6 godina a optuženom Popoviću u trajanju od 15 godina. Vreme provedeno u pritvoru optuženima je uračunato u izrečene kazne zatvora s tim što je optuženom Popoviću pritvor produžen do pravosnažnosti presude, dok je prema optuženom Grujiću pritvor ukinut posebnim rešenjem 09.11.2010.godine.

Napominjem da visina izrečenih kazni svakom od optuženih, po mom mišljenju nije adekvatna kriminalnoj količini izvršenog krivičnog dela za koje su oglašeni krivima radi čega ima dovoljno osnova za izjavljivanje žalbe. Međutim, ovde ukazujem na činjenicu da sam krivični postupak u predmetu „Zvornik 1 i 2“ (KTRZ.br.17/04 i KTRZ.br.9/06) i osuđujuća prvostepena presuda, kojom je prihvaćen specifičan koncept odgovornosti optuženih su po više osnova značajni za sudsku praksu u postupcima za ratne zločine koji se vode pred pravosuđem Republike Srbije, sa sledećih razloga:

1. Slučaj „Zvornik 1 i 2“ sa osumnjičenim Grujić Brankom i Popović Brankom predstavlja delimično istražene ratne zločine na području opštine Zvornika u 1992.godini od strane Tužilaštva Haškog Tribunala, a koji slučaj je prenesen u nadležnost Tužilaštva za ratne zločine Republike Srbije 2004.godine. Zbog funkcija koje su osumnjičeni imali: Grujić Branko - predsednik Privremene vlade, a Popović Branko - komandant Štaba Teritorijalne odbrane u opštini Zvornik, ovaj predmet je od Tužilaštva Haškog Tribunala nosio ocenu „srednje visoke kategorije“.

Dakle, Tužilaštvo MKTJ je Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije, prvom u regionu, ukazalo poverenje prenoseći u nadležnost jedan ovakav slučaj.

2. Tokom prethodnog krivičnog i krivičnog postupka u ovom predmetu, pred pravosudnim organima Republike Srbije prvi put su korišćeni dokazi prikupljeni ili izvedeni od strane MKTJ, shodno čl.14a. st.4. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine. Međutim, na početku

ovog krivičnog postupka ne i svi prikupljeni dokazi, već tek nakon izjavljene žalbe Tužioca za ratne zločine i donetog rešenja Vrhovnog suda Srbije KŽ.II R.Z.br.22/08 u kome se kaže:

Izjave svedoka uzete od istražitelja Tužilaštva Haškog Tribunala koji svedoci nisu mogli biti saslušani na glavnom pretresu nisu nedozvoljeni dokazi pa se ne izdvajaju iz spisa i mogu se koristiti u postupku. Pitanje dokazne vrednosti ovih izjava sud će ceniti u skladu sa čl.18. ZKP, što je i propisano čl.14a. st.4. Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine.

3. Optužnica KTRZ.br.17/04 izmenjena i precizirana na glavnom pretresu od 28.10. i 05.11.2010.godine prvi put je primenila specifičan koncept individualne krivične odgovornosti za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SRJ protiv lica iz komandne strukture civilne i vojne vlasti na jednoj teritoriji, a koji koncept odgovornosti se u dobroj meri približio konceptu komandne odgovornosti.

Naime, radnja izvršenja krivičnog dela koja je stavljena na teret obojici optuženih obuhvatila je više vremenskih i prostorno odvojenih događaja.

(U nekim događajima, optuženi su, svaki sa stanovišta svog ovlašćenja, a shodno svojoj zajedničkoj odluci, smišljeno i sinhronizovano preduzimali pojedinačne radnje koje su kao takve dovodile do zajedničkog postavljenog cilja, koje delatnosti optuženih spadaju u individualnu krivičnu odgovornost. To su dela izvršena činjenjem sa direktnim umišljajem).

Međutim, optuženima su istom optužnicom stavljeni na teret i događaji u kojima su nastupile najteže posledice koje nisu bile rezultat činjenja i direktnog umišljaja optuženih, a sa kriminalno političkog i pravnog stanovišta je bilo opravdano da im se stave na teret.

Tako na primer u tački II-2 optužnice prema optuženom Popović Branku primenjen je specifičan koncept krivične odgovornosti nesvojstven u domaćim postupcima za ratne zločine i pozitivnim propisima koji ne poznaju komandnu odgovornost. U konkretnom slučaju reč je o nepreduzimanju mera zaštite nezakonito uzetih talaca u zatočeničkim objektima kada ove objekte drže i čuvaju samo da taoci ne pobegnu jedinice potčinjene optuženom kao komandantu Štaba Teritorijalne odbrane, a za vreme boravka taoca u zatočeničkim objektima u iste neometano ulaze pojedinci i grupe različitih pripadnika vojnih formacija iste strane u oružanom sukobu, gde, između ostalog, i ubijaju jedan broj taoca, što je optuženom bilo poznato; na koji način dakle, optuženi pomaže ovim pojedincima i grupama u izvršenju krivičnog dela ratnog zločina.

Krivično delo ratnog zločina iz čl.142. st.1. KZ SRJ je krivično delo činjenja, ali ga je moguće izvršiti i nečinjenjem i u tom slučaju ono spada u nepravna krivična dela nečinjenja. Dužnost da se preduzme određeno činjenje koje je propušteno može biti zasnovana na različitim osnovima. Ta dužnost može da bude zakonske prirode, a može da proizilazi iz nekog pravnog polja ili pak po osnovu prethodnog činjenja.

U našem konkretnom slučaju dužnost činjenja optuženog Popovića, u vezi sa njegovom obavezom preduzimanja mera zaštite taoca u zatočeničkim objektima bila je u međunarodnom pravu u čl.5. Protokola II, pa propuštanjem ovih obaveza optuženi je pomagač neposrednim učiniocima u izvršenom krivičnom delu ratnog zločina protiv civilnog stanovništva.

IZ ZAVRŠNE REČI

Republika Srbija
TUŽILAŠTVO
ZA RATNE ZLOČINE
KTRZ-17/04; 9/06
05.11.2010.godine
Beograd

ZAVRŠNA REČ

Poštovano Veće – gospodo sudije,

na samom početku svoje završne reči želim da kažem da smo pred vašim Većem imali jedan od možda najstroženijih predmeta iz domena krivičnih dela protiv čovečnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom kojim smo se bavili gotovo punih pet godina, računajući od 28.11.2005. godine, kada je na glavnom pretresu pročitana optužnica KTRZ-17/04 od 12.08.2005. godine, podneta protiv šest lica za krivično delo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SRJ u vezi čl.22. KZ SRJ. Među optuženima nalazili su se i ovde optuženi Branko Grujić i Branko Popović.

Stojim u uverenju da su svi učesnici u ovom postupku nastojali da, u okviru svojih prava, trajanje glavnog pretresa svedu na razumno vreme, ali kako se zaista radi o izuzetno složenom predmetu za koji se pokazalo neophodnim da se mnoge procesne radnje i sa međunarodno pravnim elementom sprovedu i mnogi dokazi na glavnom pretresu izvedu, to nije bilo moguće, po mom mišljenju, iz objektivno-tehničko-kadrovskih razloga, sve to postići u kraćem roku.

Vama je svima poznato da sam ja kao tužilac u cilju efikasnijeg sprovođenja krivičnog postupka i završetka suđenja, uz puno poštovanje prava svih učesnika u postupku, izvršio izmenu i preciziranje podnete optužnice, za sve optužene na dan 06. marta 2008. godine, a zatim, zatražio razdvajanje krivičnog postupka protiv četvorice optuženih, dana 14.04.2008. godine, što je vaše Veće prihvatilo i potom u razdvojenom postupku donelo presudu K.V.br.5/05 od 29.05.2008. godine koja je u međuvremenu postala pravnosnažna.

Kako je u toku trajanja glavnog pretresa po prvobitnoj optužnici protiv ovde optuženih podignuta i nova optužnica KTRZ.br.9/06 od 06.03.2008. godine za isto krivično delo, to sam predložio da se ova dva postupka spoje radi jednovremenog suđenja i donošenja jedne presude, što je sud i učinio.

Nakon donošenja rešenja o spajanju postupaka protiv optuženih Grujić Branka i Popović Branka na nove radnje krivičnog dela ispitano je preko 60 oštećenih i svedoka, čija mesta prebivališta nisu bila na teritoriji Republike Srbije.

U vezi sa rezultatima dokaznog postupka dana 28.10.2010.godine i 05.11.2010.godine izmenio sam i precizirao obe optužnice, pa danas izjavljujem da u svemu ostajem pri ovoj novoj optužnici protiv optuženih Grujić Branka i Popović Branka jer smatram da su na mestu, u vreme i na način kako je to

činjenično predstavljeno u dispozitivu optužnice izvršili krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. KZ SRJ od čega radnje opisane pod I dispozitiva optužnice i u vezi sa čl.22. KZ SRJ.

Pre nego što konkretno pređem na izvedene dokaze, utvrđeno činjenično stanje i ocenu dokaza, nalazim sa svrsishodno da kažem i sledeće:

Rad na istraživanju ratnih zločina na području teritorije Opštine Zvornik, započeli su delimično pravosudni organi Republike Srbije otvaranjem istrage protiv jednog lica u 1994. godini pred Okružnim sudom u Šapcu, a potom, počev od 1996. godine, i Tužilaštvo Haškog tribunala – prvenstveno protiv dva lica, i to ovde optuženih Grujić Branka, kao predsednika Privremene vlade srpske Opštine Zvornik i Popović Branka, kao komandanta Štaba Teritorijalne odbrane Zvornik, koji predmet je Tužilaštvu za ratne zločine prenelo u nadležnost Tužilaštvo Haškog Tribunala polovinom 2004.godine.

Donošenjem Zakona o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine u 2003. godini, Tužilaštvo za ratne zločine Republike Srbije započinje ozbiljna i sveobuhvatna istraživanja svih ratnih zločina počinjenih na teritoriji bivše Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (SFRJ) u skladu sa ovlašćenjima iz svoje nadležnosti „bez obzira na državljanstvo učinioca ili žrtve“.

Početak 2005. godine, u vezi sa prenetim predmetom, Tužilaštvo za ratne zločine zahtevalo je otvaranje istrage prvo protiv osam lica, a potom i protiv još jednog lica za krivično delo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 142. st.1. KZ SFRJ, izvršenog na području teritorije opštine Zvornik. Istraga je tom prilikom otvorena i protiv ovde optuženih lica kojima se sada sudi.

U dosadašnjem toku prethodnog krivičnog i krivičnog postupka prikupljeni su brojni dokazi na različite, ali zakonom dozvoljene načine.

Jedan broj dokaza dobijen je od Tužilaštva Haškog Tribunala koji po svom sadržaju predstavljaju pismene odluke i dokumenta novouspostavljene vlasti u Srpskoj opštini Zvornik, u periodu pred početak i na samom početku rata u 1992. godini, kao i pismene izjave oštećenih i svedoka koje su uzeli istražitelji tog Tužilaštva, kao i druga dokumenta.

Istražni sudija Veća za ratne zločine Okružnog suda u Beogradu, neposredno je ispitao veliki broj oštećenih i svedoka i to u prostorijama Okružnog suda u Beogradu, zatim u prostorijama Tužilaštva Bosne i Hercegovine u Sarajevu (oni oštećeni i svedoci koji nisu smeli ili nisu hteli da dođu u Beograd), kao i u Tužilaštvu Distrikta Brčko u Brčkom (oni svedoci čiju tajnost identiteta smo mi čuvali zbog mešovite nacionalne sredine u kojoj žive).

U postupku istrage, pri ispitivanju oštećenih u Sarajevu, izvršene su i radnje prepoznavanja okrivljenih putem fotografija, što je u skladu sa procesnim pravilima zakona Bosne i Hercegovine, s obzirom da se ova radnja izvodila po osnovu međunarodne krivično pravne pomoći.

U toku trajanja krivičnog postupka, na glavnom pretresu, najveći mogući broj dokaza iz istrage neposredno je izveden i ispitano je preko 160 svedoka i oštećenih.

Izvedeni dokazi, po mom dubokom uverenju, verno su odslikali istorijske, društvene pa i emotivne posledice. Mislim da su ove emotivne posledice najteže. Istorija se pisala i piše u zavisnosti od interesa pobednika. Datumi su zabeleženi, događaji koji su se zbili uspešno su objašnjeni. Ali, emotivne rane običnih ljudi, kao što je u našem slučaju primer, su jezive i dugotrajne i to ne samo kod neposrednih žrtava i kod onih koji su nekog od bliskih srodnika izgubili, već i kod onih koji su bili tu prisutni kao žitelji Opštine Zvornik.

Takođe sam uveren da smo svi mi, učesnici u postupku, manje ili više, uspešno postupali tako da smo krivično pravni događaj iz prošlosti dovoljno razjasnili, da time doprinosimo zadovoljenju pravde i da smo tako doprineli makar i malo ublažavanju emotivnih posledica kod žrtava ovog ratnog zločina jer „rana koja se krije, teško zaceli“. (I.A)

ŽRTVE I DOSTOJANSTVO

Od završetka rata pa do sada, od ukupnog broja zatvorenih talaca prvo u Tehničko-školskom centru u Karakaju, a potom u Domu kulture u Pilici (približno oko 700 lica), u masovnim grobnicama (primarnim i sekundarnim) pronađeno i identifikovano ukupno 352 lica, i to:

Na mestu zvanom „Grebe“ do sada je identifikovano 1 lice, i to:

Musić (Husa) Šaban iz Đulića;

Na mestu Grbavci (Berbića Mezarje) do sada je identifikovano 43 lica, i to:

Ademović (Salko) Beriz iz Tršića, Alić (Meho) Ramiz iz Klise, Avdić (Mujo) Ćazim iz Klise, Avdić (Hrustan) Hazim iz Zvornika, Avdić (Hajdar) Hrustan iz Petkovaca, Avdić (Alija) Hrustan iz Klise, Avdić (Alija) Hasan iz Klise, Bošnjaković (Ahmet) Rifet iz Kučić Kule, Dardagan (Omer) Husejin iz Grbavaca, Dardagan (Mešan) Damir iz Zvornika, Džafić (Agan) Senad iz Hajdarevića, Džinić (Šahbaz) Alija iz Klise, Džinić (Himzo) Muhamed iz Petkovaca, Grahić (Hasan) Salih iz Đulića, Grahić (Arif) Muradif iz Đulića, Grebić (Mujo) Mustafa iz Čelopeka, Halilović (Mehmed) Fetija iz Durakovića, Hamzić (Rasim) Nešad iz Klise, Huremović (Alija) Salko iz Tršića, Ibrić (Redžo) Sejfo iz Kučić Kule, Islamović (Ibrahim) Agan iz Petkovaca, Limić (Meho) Ibrahim iz Tršića, Lolić (Meho) Murat iz Petkovaca, Lupić (Mehmed) Ramiz iz Donjih Grbavaca, Majlović (Ahmet) Junuz iz Petkovaca, Majlović (Avdo) Enes iz Đulića, Memidžanović (Omer) Fehim iz Tršića, Mušić (Nurija) Ahmet iz Kučić Kule, Mušić (Hilmo) Džemil iz Kučić Kule, Mustajbašić (Mujo) Mustafa iz Tršića, Okanović (Omer) Refj iz Kučić Kule, Omerović (Salih) Mujo iz Klise, Pargan (Hasan) Husejin iz Petkovaca, Ramić (Ibro) Rizvan iz Kučić Kule, Ramić (Rizvan) Izo iz Grbavaca, Selimović (Mahmut) Emin iz Đulića, Selimović (Mehmed) Smajo iz Đulića, Selimović (Safet) Avdija iz Đulića, Smajić (Hajrudin) Šemsudin iz Tršića, Subašić (Sulejman) Rasim iz Kučić Kule, Suljić (Sejdo) Muzafir iz Tršića, Tahić (Hasan) Adil iz Kučić Kule, Terzić (Salko) Avdija iz Đulića;

Na mestu zvanom «Crni vrh» do sada je identifikovano 308 lica, i to:

Ahmetović (Hasan) Agan iz Klise, Ahmetović (Agan) Ismet iz Klise, Alić (Mehmed) Meho iz Petkovaca, Alić (Mehmed) Ibrahim iz Petkovaca, Alić (Safet) Samir iz Klise, Alić (Hilmo) Safet iz Klise, Alić (Abdulah) Refik iz Klise, Alić (Abdulah) Rešid iz Klise, Alić (Meho) Abdulah iz Klise, Alić (Salih) Sabit iz Klise, Alić (Hasan) Samed iz Klise, Alić (Abdulah) Adil iz Klise, Alić (Hasan) Osman iz Klise, Alić (Hasan) Alija iz Klise, Alić (Ibrahim) Nedžad iz Klise, Alić (Aljo) Rašid iz Klise, Alić (Ševko) Nijaz iz Klise, Alić (Dedo) Hariz iz Klise, Alić (Hašim) Redžo iz Klise, Alić (Hašim) Nedžib iz Klise, Alić (Mustafa) Fikret iz Klise, Alić (Kasim) Mehdi iz Klise, Alić (Salih) Sadik iz Klise, Alić (Ahmo) Avdo iz Klise, Avdić (Agana) Nurija iz Klise, Avdić (Alija) Nesib iz Klise, Avdić (Arif) Elvir iz Klise, Avdić (Mustafa) Arif iz Klise, Avdić (Husejin) Dženit iz Klise, Avdić (Emin) Husejin iz Klise, Avdić (Muradif) Muhamed iz Klise, Avdić (Selmo) Sadik iz Klise, Bajrić (Ibrahim) Sakib iz Kamenice, Beganović (Mustafa) Muriz iz Petkovaca, Beganović (Mujo) Mustafa iz Durakovića, Beganović (Himzo) Salkan iz Đulića, Beganović (Himzo) Safet iz Petkovaca, Beganović (Rifet) Dževad iz Đulića, Beganović (Mustafa) Idriz iz Durakovića, Beganović (Rifet) Refik iz Durakovića, Beganović (Zeir) Halil iz Đulića, Beganović (Zeir) Džemil iz Đulića, Bekrić (Salko) Sabit iz Durakovića, Bekrić (Zećo) Abdulah iz Đulića, Bošnjaković (Mahmut) Ibrahim iz Kučić Kule, Bošnjaković (Safet) Melvudin iz Kučić Kule, Brkić (Agan) Ahmet iz Glumine, Brzović (Memšo) Bego iz Petkovaca, Brzović (Memšo) Sejfo iz Petkovaca, Čektavica (Sejfo) Ohran iz Tršića, Čerkić (Salko) Nurija iz Kučić

Kule, Čolić (Mujo) Fahrudin iz Petkovaca, Čolić (Jusuf) Nasuf iz Petkovaca, Čolić (Haso) Muhamed iz Petkovaca, Dardagan (Omer) Hasan iz Grbavaca, Dardagan (Hasan) Mensur iz Grbavaca, Dardagan (Bajro) Osman iz Grbavaca, Dardagan (Osman) Suad iz Donjih Grbavaca, Delić (Mehmed) Nurif iz Klise, Delić (Rasim) Sead iz Klise, Delić (Hasan) Rasim iz Klise, Delić (Rasim) Zijad iz Klise, Delić (Hrustan) Amir iz Klise, Delić (Husejn) Smajil iz Klise, Delić (Nazif) Safet iz Klise, Delić (Mehmed) Hrustan iz Klise, Delić (Safet) Mirsad iz Klise, Delić (Mumin) Sejdo iz Klise, Delić (Džemal) Džemil iz Klise, Delić (Mehmed) Fahrudin iz Klise, Delić (Mehmed) Nuriya iz Klise, Delić (Osman) Nusret iz Klise, Delić (Jusuf) Nihad iz Klise, Delić (Osman) Mensur iz Klise, Delić (Nazif) Osman iz Klise, Dogić (Safet) Mehmedalija iz Snagova, Duraković (Mumin) Hajrudin iz Đulića, Duraković (Mujo) Mumin iz Đulića, Džafić (Mujo) Agan iz Donjih Grbavaca, Džafić (Agan) Smail iz Donjih Grbavaca, Džinić (Šahbaz) Rifet iz Klise, Džinić (Ibrahim) Rasim iz Petkovaca, Džinić (Avdija) Muhamed iz Petkovaca, Džinić (Avdija) Hazim iz Petkovaca, Džinić (Rasim) Enver iz Petkovaca, Džinić (Hasan) Izet iz Petkovaca, Džinić (Ahmet) Haris iz Petkovaca, Džinić (Ahmet) Sabit iz Petkovaca, Džinić (Džemal) Sejdalija iz Petkovaca, Džinić (Avdija) Mustafa iz Petkovaca, Džinić (Šahbaz) Izet iz Klise, Džinić (Halil) Himzo iz Petkovaca, Đulić (Halila) Omer iz Đulića, Đulić (Halila) Jusuf iz Đulića, Đulić (Selima) Hajrudin iz Đulića, Đulić (Rašid) Sabit iz Đulića, Đulić (Hasim) Hazim iz Đulića, Đulić (Halil) Hajrudin iz Đulića, Đulić (Husein) Sulejman iz Đulića, Đulić (Adem) Nedžad iz Đulića, Đulić (Agan) Sead iz Đulića, Đulić (Sulejman) Emin iz Đulića, Đulić (Meho) Muhamed iz Đulića, Đulić (Selim) Hajrudin iz Đulića, Đulić (Alija) Admir iz Đulića, Đulić (Selim) Alija iz Đulića, Đulić (Ibro) Ismet iz Đulića, Đulić (Mehmed) Hazim iz Đulića, Đulić (Nedžib) Džemil iz Đulića, Đulić (Ibro) Rifet iz Đulića, Gakić (Osman) Šaban iz Petkovaca, Gojkić (Ibrahima) Hamza iz Đulića, Gojkić (Himzo) Agan iz Đulića, Gojkić (Husein) Nijaz iz Đulića, Gojkić (Himzo) Husein iz Đulića, Gojkić (Mujo) Mustafa iz Đulića, Gojkić (Mujo) Alija iz Đulića, Gojkić (Ohran) Himzo iz Đulića, Grahić (Alije) Mujo iz Đulića, Grahić (Refik) Hazim iz Đulića, Grahić (Ramo) Hasan iz Đulića, Grahić (Halil) Mirsad iz Đulića, Grahić (Džafer) Hajdar iz Đulića, Grahić (Šaban) Muhamed iz Đulića, Grahić (Ibro) Refik iz Zvornika, Grahić (Selmo) Salko iz Đulića, Grahić (Hajdar) Halčo iz Đulića, Grahić (Salih) Senad iz Đulića, Grahić (Šemso) Halil iz Đulića, Grahić (Hamdija) Alija iz Đulića, Grahić (Džafer) Alija iz Đulića, Grahić (Halil) Nijaz iz Đulića, Grahić (Selmo) Hamed iz Đulića, Grahić (Šaban) Mehmed iz Đulića, Grahić (Salko) Jasmin iz Đulića, Grahić (Hajdar) Safet iz Đulića, Grahić (Salih) Sejad iz Đulića, Grahić (Šerif) Elvir iz Đulića, Grahić (Džafer) Ibrahim iz Đulića, Grahić (Smajl) Nuriya iz Petkovaca, Grahić (Hasib) Avdo iz Đulića, Hajdarević (Osman) Mehmed iz Grbavaca, Hajdarević (Ćazim) Haris iz Donjih Grbavaca, Halilović (Fetija) Šemsudin iz Đulića, Hamzić (Ramo) Ibrahim iz Đulića, Hamzić (Hamed) Edvin iz Klise, Hamzić (Rasim) Izet iz Klise, Hamzić (Jusuf) Rasim iz Šetića, Hamzić (Abid) Asim iz Šetića, Hamzić (Islam) Hrusto iz Šetića, Hamzić (Fehim) Šaban iz Šetića, Hasanović (Alija) Muradif iz Šetića, Hasanović (Mujo) Fetija iz Klise, Hasanović (Mujo) Muriz iz Klise, Hasanović (Husejn) Rusmin iz Klise, Hasanović (Mujo) Sejdo iz Šetića, Hasanović (Fehim) Fehro iz Kučić Kule, Hasanović (Smajo) Hasan iz Šetića, Hasanović (Mustafa) Husejn iz Klise, Hodžić (Mehmed) Ibrišim iz Klise, Hrustić (Džemal) Mehmedalija iz Klise, Hrustić (Mehmed) Ferhat iz Klise, Hrustić (Mehmedali) Muhamed iz Klise, Hrustić (Mehmedali) Fikret iz Klise, Hrustić (Safet) Fedahija iz Klise, Hrustić (Rahmo) Fehrat iz Klise, Hrustić (Fehrat) Fetija iz Klise, Hrustić (Mehmet) Kajtaž iz Klise, Hrustić (Alija) Muhamed iz Klise, Hrustić (Ahmet) Mehmedalija iz Klise, Hrustić (Ejub) Nedžad iz Klise, Hrustić (Džemal) Mevludin iz Klise, Huremović (Mustafa) Safet iz Tršića, Huremović (Safet) Mirzet iz Tršića, Huremović (Safet) Ismet iz Tršića, Husejnović (Huso) Sejfo iz Radave, Husejnović (Sejdo) Rasim iz Đulića, Husejnović (Sejfo) Nihad iz Radave, Husejnović (Sejdo) Mehdim iz Đulića, Husejnović (Sejdo) Ševko iz Đulića, Ibrahimović (Rašid) Himzo iz Đulića, Ibrahimović (Ibrahim) Elvir iz Đulića, Ibrahimović (Ibrahim) Jasmin iz Đulića, Ibrahimović (Ramo) Izet iz Petkovaca, Ibrahimović (Ćazim) Esnaf iz Đulića, Ibrahimović (Ćazim) Muhamed iz Đulića, Ibrahimović (Hasib) Osman iz Šetića, Islamović (Mehmed) Elvir iz Petkovaca, Islamović (Ibrahim) Šaban iz Petkovaca, Islamović (Mehmed) Mustafa iz Petkovaca, Islamović (Ibrahim) Ramiz iz Petkovaca, Jahić (Tosun) Ejub iz Šetića, Jašarević (Abdulah) Avdo iz Klise, Jašarević (Edhem) Bajro iz Klise, Jašarević (Abdulah) Nuriya iz Klise, Jašarević (Husejn) Hasan iz Klise, Jašarević (Vehid) Elvir iz Klise, Jašarević (Mehdim) Vehid iz Klise, Jašarević (Džafo) Džafer iz Klise, Kahrimanović (Deda) Nešad iz Kovačevića, Kadrić (Rifet) Mirsad iz Petkovaca, Kalajdžić (Suljo) Himzo iz Petkovaca, Lolić (Ahmet) Džemo iz Đulića, Lolić (Murat) Dževad iz Petkovaca, Lolić (Meho) Ahmet iz Petkovaca, Lolić (Mustafa) Enver iz Petkovaca, Lolić (Mustafa) Hajro iz Petkovaca, Lolić (Mujo) Salih iz Petkovaca, Lupić (Redža) Omer iz Lupa, Lupić (Mehmet) Avdo iz Donjih Grbavaca, Lupić (Rahmo) Mahmut iz Donjih Grbavaca, Lupić (Adem) Meho iz Grbavaca, Lupić (Mehmed) Ramo iz Donjih Grbavaca, Lupić (Alija) Ibro iz Donjih Grbavaca, Lupić (Ahmet) Jusuf iz Petkovaca, Lupić (Safet) Ismet iz Donjih Grbavaca, Mehmedović (Ibrahim) Hamdija iz Đulića, Memidžanović (Omer) Alija iz Sakara, Muhamedbegović (Sulejman) Admir iz Grbavaca, Muratović (Ahmo) Idriz iz Šetića, Muratović (Ahmo) Senad iz Šetića, Muratović (Ahmo) Beriz iz Šetića, Musić (Saliha) Sajid iz Kučić Kule, Musić (Ibra) Meho iz Kučić Kule, Musić (Aljo) Abdurahman iz Kučić Kule, Musić (Šemso) Izudin iz Kučić Kule, Musić (Salko) Salih iz Kučić Kule, Musić (Musa) Hakija iz Kučić Kule, Musić (Redžo) Mehmed iz Kučić Kule, Mustafić (Zahir) Senad iz Novog Sela, Mustajbašić (Safeta) Samir iz Tršića, Mustajbašić (Safet) Admir iz Tršića, Mustajbašić (Hasan) Ramo iz Tršića, Mustajbašić (Izudin) Elvir iz Tršića, Mustajbašić (Refa) Izudin iz Tršića, Nukić (Šefik) Ismet iz Tršića, Okanović (Šemso) Omer iz Guštera, Okić (Zaim) Ibrahim iz Petkovaca, Okić (Fehim) Fehrat iz Đulića, Omerović (Suljo) Sulejman iz Đulića, Omerović (Agan) Mersudin iz Petkovaca, Omerović (Juso) Zeir iz Šetića, Omerović (Osman) Muharem iz Petkovaca, Omerović (Suljo) Safet iz Đulića, Omerović (Safet) Edin iz Đulića, Osmić (Aljo) Izudin iz Đulića, Osmić (Aljo) Fahrudin iz Đulića, Osmić (Mujo) Jasmin iz Đulića, Pargan (Hrusto) Mustafa iz Petkovaca, Pargan

(Hasan) Senad iz Petkovaca, Ramić (Alija) Hamdija iz Đulića, Ramić (Hasana) Ismet iz Donjih Grbavaca, Ramić (Alija) Mehmedalija iz Đulića, Ramić (Tahir) Nedžib iz Đulića, Ramić (Mujo) Muhidin iz Kučić Kule, Ramić (Mujo) Mustafa iz Kučić Kule, Ramić (Omer) Murat iz Kučić Kule, Ramić (Tahir) Fetija iz Đulića, Sakić (Ibrahim) Salih iz Tršića, Salihović (Abdulah) Mensur iz Zvornika, Salkić (Ibro) Ramo iz Tršića, Seferović (Hasan) Husejn iz Petkovaca, Selimović (Mahmut) Zenun iz Đulića, Selimović (Hrustana) Osman iz Đulića, Selimović (Hrustan) Rifet iz Đulića, Selimović (Safet) Agan iz Đulića, Selimović (Agan) Emir iz Đulića, Selimović (Mahmut) Mevludin iz Đulića, Selimović (Safet) Husejin iz Đulića, Selimović (Rifet) Dževad iz Đulića, Selimović (Safet) Hasan iz Đulića, Smajić (Hajrudin) Avdo iz Tršića, Smajić (Hajrudin) Avdija iz Tršića, Smajić (Džafer) Fahrudin iz Kučić Kule, Smajlović (Ibrahim) Salko iz Petkovaca, Smajlović (Ahmet) Ismet iz Petkovaca, Smajlović (Mahmut) Smajo iz Šetića, Softić (Avdija) Hakija iz Donjih Grbavaca, Softić (Hakija) Safet iz Donjih Grbavaca, Softić (Pašan) Mešan iz Donjih Grbavaca, Suljić (Šaban) Uzeir iz Petkovaca, Suljić (Smajl) Ibrahim iz Klise, Šerifović (Murat) Hajdar iz Klise, Šerifović (Murat) Safet iz Klise, Šerifović (Murat) Rifet iz Klise, Šerifović (Husejin) Enes iz Klise, Tahić (Alija) Smajl iz Kučić Kule, Tahić (Agan) Mirsad iz Kučić Kule, Tahić (Husejn) Agan iz Kučić Kule, Tahić (Salih) Muzafir iz Kučić Kule, Tahić (Hasan) Amir iz Kučić Kule, Tahić (Salih) Hasan iz Kučić Kule, Tahić (Husejn) Mustafa iz Kučić Kule, Talović (Suljo) Esed iz Klise, Talović (Suljo) Hajro iz Klise, Terzić (Ahmet) Rifet iz Đulića, Terzić (Sejmo) Sejad iz Đulića, Terzić (Sejdo) Rašid iz Đulića, Terzić (Rašid) Refik iz Đulića, Topalović (Husejn) Izet iz Petkovaca, Topalović (Mustafa) Asim iz Petkovaca, Topalović (Salko) Suljo iz Petkovaca, Topalović (Ibrahim) Aljo iz Petkovaca, Topalović (Omer) Safet iz Petkovaca, Topalović (Safet) Ibrahim iz Petkovaca;

KOMENTARI NA VEST O PRESUDI NA INTERNET STRANICI B92

22. novembar 2010.

- Ja vjerujem u Boga i znam da ce On najpravednije presuditi. Kod nas muslimana se kaze da između molitve onoga kome je učinjena nepravda i Boga nema zastora i neka se čuvaju oni koji nepravdu čine. Kod nas muslimana se također kaze da je bolje oprostiti jer je Allahu tako draže. Da bi mi mogli oprostiti, neko bi morao tražiti oprost. U protivnome, svaki vjernik, bio on Jevrej, kršćanin ili musliman, zna sta slijedi od Boga one koji nasilje počinise!
(Musliman, 25. novembar 2010 18:09)

U saobraćajnom udesu jedno lice izgubilo život, vozač dobio sedam godina zatvora. Moj kalkulator pokazuje: $700 \times 7 = 4.900$ godina zatvora, a kod tebe? (ne moze se sa lazima, 23. novembar 2010 08:48)

- Dakle, u Vukovaru, Srebrenici i Zvorniku uspeli smo ubiti na odvratan način 11.000, DA PONOVI, 11.000 LJUDI...I onda se počnemo pravdati...
(sramimseroda, 23. novembar 2010 00:44)

- Vi u Srbiji (obični narod) nemate pojma sta se dešavalo u BiH 92-95 godine.
(Most, 22. novembar 2010 21:26)

- 700 "golubova" kada ugine, proglašeni se ekološka katastrofa, u ovom slučaju, šest godina za 700 lica je primjer ozbiljnosti pravosuđa Srbije, mislim da ce ne samo osuđeni nego i cijela njegova obitelj poslati zahvalnice (litrenjak) istražnom sudiji za simboličnost presude.
(St. Tito, 22. novembar 2010 19:49)

- Po ovoj 'matematici' ispada da Ganić u Beogradu ne bi dobio ni pet meseci za ubijenih 40 vojnika u Sarajevu [Dobrovoljacka].

A onda bi Dodik, po svom običaju, iz humanitarnih razloga, mogao poslati avion po ratnog zločinca koji je odležao kaznu

(predloig, 22. novembar 2010 18:34)

- Izrečena kazna je blaga ali je značajna s obzirom da je zločin organizovan od strane vlasti u Zvorniku. Time je pametnom sve rečeno.

(Sloboda, 22. novembar 2010 17:22)

- Ubijas 700 ljudi, dobijas šest0 godina zatvora! Da ubiješ 700 životinja, šest godina je malo, sram vas bilo!

(XX, 22. novembar 2010 16:35)